

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/623/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515210225
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7515210225.3

Uznesenie

Okresný súd Košice-okolie v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom na Metodovej 8, Bratislava, zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom v Bratislave Dr. Vladimíra Clementisa 10 proti odporkyňi: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. B., D. XXX/X, zast. advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, AK Košice, Urbánkova 1562/6, o návrhu odporkyne na obnovu konania takto

rozhodol:

Návrh na obnovu konania odporkyne sa zamieťa.

Súd účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie sp.zn. 13Ro 788/2009 zo dňa 25.9.2009 vydal platobný rozkaz, ktorým bola odporkyňi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 345,51 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 8.5.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 140,50 eur. Platobný rozkaz bol obom účastníkom riadne doručený, pričom odporkyňa proti nemu nepodala odpor, preto nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2009. Zo spisu č. sp.zn. 13Ro 788/09 tunajšieho súdu je zrejmé, že súd vydal platobný rozkaz na základe návrhu na začatie konania navrhovateľa a žaluje odporkyňu o zaplatenie sumy 2 345,51 eur s prísl. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dňa 29.12.2005 zmluvu č. A XXXXXXXX, zmluvu č. V. XXXXXXXX a dňa 7.12.2007 zmluvu č. V. XXXXXXXX. V zmysle týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporkyňi 3 ks SIM kariet, ktoré umožňujú využívať telekomunikačné služby navrhovateľa. Týmto SIM kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla, a to XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX V. XXXXXXXXXXXX. Navrhovateľ pri uzavretí dodatkov k zmluvám odporkyňi odpredal mobilné telefóny značky NOKIA 6101 za kúpnu cenu 82,65 eur, SIEMENS CF 75 za kúpnu cenu 0,03 eur a NOKIA 6300 za kúpnu cenu 16,27 eur. Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od 27.12.2007 do 25.2.2008, čím porušila zmluvné povinnosti a bola povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 1 161,79 eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 8.5.2008. Ku dňu podania návrhu predstavovala pohľadávka sumu 2 345,51 eur, a to suma 1 183,72 eur za neuhradené služby a zmluvná pokuta vo výške 1 161,79 eur.

Odporkyňa napadla právoplatný platobný rozkaz návrhom na obnovu konania podaným na súde dňa 29.5.2015, prípustnosť ktorého odvodzovala od ust. § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., v zmysle ktorého právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev. Poukázala na existenciu iných rozhodnutí vnútroštátnych súdov (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Cob 2/2013, uznesenie Okresného súdu Trebišov sp.zn. 13C/115/2013, rozsudok OS Trebišov sp.zn. 12C/12/2014), v ktorých bola povolená obnova konania a následne potvrdená druhostupňovým súdom a následne vyhlásený rozsudok po obnove konania. Prípustnosť obnovy konania odôvodnila odporkyňa tiež poukazom na rozpor napadnutého platobného rozkazu s rozhodnutiami Súdneho

dvora európskych spoločností, a to rozsudkom zo dňa 14.6.2012 č. C-618/10 (Banco Español de Crédito SA), rozsudkom C-240/98 - C-244/98 (Oceano Cruppo Editorial a rozsudkom C-473/2000 (Cofidis SA), ktorými vo svojej podstate bola konštatovaná povinnosť vnútroštátnych súdov z úradnej povinnosti (i v skrátenej konaní) preskúmať podmienky v spotrebiteľských zmluvách a pri rozhodovaní z neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách nevychádzať. Včasnosť podania návrhu na obnovu konania odporkyňa v návrhu odôvodnila skutočnosťou, že o dôvodoch obnovy konania sa dozvedela v čase udelenia plnomocenstva advokátke na zastupovanie v konaní, o čom predložila súdu rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 29.4.2015.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení s obnovou konania nesúhlasil. Poukázal na ust. § 2 ods. 1 zák.č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie o všetkom čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa to týka, domnienka znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná. Rozsudky, na ktoré odporkyňa poukázala, boli zverejnené dávno pred vydaním platobného rozkazu, ktorého obnova je predmetom tohto konania. Preto je irelevantné, že odporkyňa má postavenie spotrebiteľa a že by citované ustanovenie pre ňu nemalo platiť, keďže zákon žiadnu výnimku v prospech spotrebiteľov neupravuje. Z toho dôvodu postavenie spotrebiteľa nemôže byť zneužívané do takej miery, že by sa spotrebiteľ mohol bez ohľadu na subjektívnu prekluzívnu lehotu úspešne domáhať obnovy konania. Odporkyňa nepreukázala, že v čase vydania platobného rozkazu existovalo právoplatné rozhodnutie, ktoré by určovalo, že zmluvná podmienka v dodatku k zmluve uzavretého so spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. týkajúca sa zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Skutočnosť, že po vydaní platobného rozkazu sp.zn. 13Ro 788/2009 bola zmluvná podmienka o zmluvnej pokute vyslovená v iných súdnych konaniach za neprijateľnú, znamená, že spoločnosť Orange Slovensko, a.s. sa má zdržať používania takejto podmienky v zmluvách, ale neznamená, že si nemôže uplatňovať nárok na zaplatenie takejto sumy. Ust. § 53a OZ zaväzuje spoločnosť Orange Slovensko, a.s. na zdržanie sa používania takejto podmienky do budúcnosti, nie na aplikáciu na zmluvné vzťahy, ktoré vznikli pred vyslovením neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Skutočnosť, že existuje súdne rozhodnutie vydané po vydaní platobného rozkazu sp.zn. 13Ro 788/2009 s vysloveným názorom o neprijateľnosti zmluvnej pokuty, nie je možné považovať za splnenie podmienky na obnovu konania. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co 60/2011, v ktorom je uvedené, že záväznosť rozhodnutia súdu zakazujúceho dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 3, 4 O.s.p. neznamená aj záväznosť takéhoto súdneho rozhodnutia pre iný súd rozhodujúci v podobnej veci. Taktiež namietal aj existenciu dôvodu prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. dôvodiac neexistenciou takého rozhodnutia Súdneho dvora európskych spoločností, ktoré by sa týkalo konkrétne posudzovanej právnej veci účastníkov.

Odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdila, že mala uzavretú zmluvu so spoločnosťou Orange, a.s., ktorá jej zaslala faktúru na značne vysokú sumu, a to 35 000,00 Sk. Ona túto faktúru neuhradila, keďže nemala finančné prostriedky. Uviedla, že reklamovala túto faktúru, ale iba neoficiálne, nemá žiadne písomné potvrdenie o reklamácii. Spočiatku sa snažila so spoločnosťou Orange, a.s. dohodnúť na zaplatení tejto faktúry, a to formou splátok, avšak nebolo jej to umožnené. Z toho dôvodu faktúru neuhradila. Neskôr obdržala zo súdu platobný rozkaz, avšak odpor proti nemu nepodala, pretože nechcela, aby to bolo prejednávané na súde. Poukázala na to, že v tom čase sa jej narodila dcéra, a preto to neriešila. V súčasnosti je vedená proti nej exekúcia, avšak doposiaľ žiadna suma nebola uhradená vzhľadom na to, že je nezamestnaná. Ďalej uviedla, že v mesiaci marec 2005 sa dozvedela, že existuje Centrum právnej pomoci, kde by mohla získať bezplatnú právnu pomoc. Z toho dôvodu sa obrátila na vyššie uvedené centrum, kde následne prostredníctvom právnej zástupkyne bol podaný návrh na obnovu konania. Taktiež uviedla, že v súčasnej dobe je bez pracovného pomeru, je slobodná, stará sa o jedno maloleté dieťa a poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 170,00 eur, rodinný prídavok na dieťa v sume 23,00 eur a výživné v sume do 30,00 eur. Býva v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá je dôchodkyňou.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na svojom vyjadrení a žiadal, aby súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Podľa ust. § 228 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu : a) ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak

môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa ods. 2 vyššie cit. ustanovenia, návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa ods.1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa ods. 3 vyššie cit. ustanovenia, návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 229 O.s.p., obnova nie je prípustná proti rozsudkom a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je; b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa ust. § 230 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Podľa ods. 2 vyššie uvedeného zák. ustanovenia, po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodov uvedených v a) § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestno-právnych predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c) § 228 ods. 1 písm. c/, písm. g/, § 228 ods. 1 písm. d/, e) § 228 ods. 1 písm. e/. Podľa ods. 3 vyššie uvedeného ustanovenia, navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa ust. § 234 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Na základe vyššie uvedených skutočností a cit. zákonných ustanovení posúdil súd návrh na obnovu konania odporkyne ako nedôvodný. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa ust. § 228 O.s.p., nie je len vecná nesprávnosť rozhodnutia (por. uzn. NS SR sp.zn. 4Cdo 83/99, uverejnený v periodiku ZSP 15/2000) z čoho je možné ďalej vyvodiť, že ani v prípade, ak by obnovou napadnuté rozhodnutie spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným, v tom čase už existujúcim, rozhodnutiam všeobecných súdov v obdobných veciach samo o sebe to dôvod prípustnosti obnovy konania nezakladá. Rovnako ani iný spôsob posúdenia totožnej právnej otázky neskorším rozhodnutím všeobecného súdu vydaným v inej veci nečiní z takéhoto rozhodnutia dôvod zakladajúci prípustnosť obnovy konania v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Existencia rozhodnutia bez ohľadu na to, či bolo vydané pred obnovou napadnutým rozhodnutím alebo neskôr, zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len v prípade, ak takýmto rozhodnutím príslušného orgánu bol súd pri rozhodovaní viazaný alebo v prípade, ak takýmto rozhodnutím príslušného orgánu neskôr došlo k odchylnému vyriešeniu otázky predbežného charakteru. Existenciou takýchto rozhodnutí však v danom prípade odporkyňa svoj návrh na obnovu konania neodôvodnila. V rozhodnutiach uvádzaných odporkyňou, vydaných inými vnútroštátnymi súdmi sa totiž neriešila otázka, ktorá bola (odlišne vyriešená) alebo mala byť podkladom pre napadnuté rozhodnutie, a preto spôsob právneho posúdenia primeranosti dojednania o zmluvnej pokute v týchto iných právnych veciach predstavuje len vyjadrený právny názor súdov v individuálnych veciach, ktorý pre súdy v iných konaniach i keď v obdobných veciach nie je záväzný. Nepochybným prejavom toho je i v súčasnosti prevládajúca názorová pluralita súdov pri posudzovaní prijateľnosti dojednania o zmluvnej pokute v zmluvách o pripojení uzatváraných navrhovateľom s inými osobami v hmotno-právnom postavení spotrebiteľa tiež v čase, kedy rovnaké zmluvy boli uzatvorené

medzi účastníkmi. Vo svojich úvahách, vedúcich k záveru o nenaplnení dôvodu procesnej prípustnosti obnovy konania, súd vychádzal z toho, že rozhodnutie Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Odporkyňou uvedené rozhodnutia Súdneho dvora európskych spoločenstiev sa však ani netýkali sporovej veci účastníkov a vo svojom obsahu sa ani len marginálne nezaoberali otázkou prijateľnosti zmluvných pokút dojednávaných navrhovateľom so spotrebiteľmi. Ani iné takéto rozhodnutie Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, ktoré by bolo v rozpore s obnovou napadnutým platobným rozkazom, súdu nie je známe. Riadiac sa týmito úvahami súd návrh na obnovu konania odporkyne zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. (zásada úspešnosti), ako aj podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pričom zohľadnil majetkové a finančné pomery odporkyne, ktorej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 170,00 eur a zároveň odporkyňa je zo zákona oslobodená od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. za/, zák.č. 71/1992 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.